

Çiçekten Çiçeğe Koşuyordu

– Ahmet Yüksel · 17 Mayıs 2016

İpinden boşanmış, bir boğa gibiydi.
İntikam dumanları çıkıyordu burnundan.
Güzelmiş çirkinmiş demiyordu, istediğinden intikam alırken
Çiçekten çiçeğe konuyordu.
Yine'de ihanet edeni, çıkaramıyordu aklından.

Yaralıydı.
Başka bedenlerde, arıyordu çaresini
İntikam merhemlerinden, sürüyordu yarasına.
El üstünde tutuyor.
Güzelmiş çirkinmiş demiyordu, kim çıksa onun karşısına
Çiçekten çiçeğe, konuyordu.
Yine' de ihanet edeni, çıkaramıyordu aklından.

Bir gün, biri çıktı karşısına.
Dolunaydan, taze açmış gül koncasından, farkı yoktu çıkanın.
Geçti, karşısına!
Gözlerini kamaştırdı, intikam peşinde koşanın.
Sevdi sevildi, sebebi olsa' da yeni tutmuş bir haram elmanın.
Çiçekten çiçeğe konuyordu.
Yine'de, ihanet edeni, çıkaramıyordu aklından.

Yıllar geçmişti, aradan.
Akan kan dondu kaldı, akmaz oldu intikam dolu bedenden
Ceza verdi, yüce Yaradan.
Bu yüzden güller kurudu, bir zamanki gülen yüzler soldu.
Dereler, kurudu.
Nehirler, ırmaklar denizler kurudu.
Ne ihanet kaldı, ne' de bir gerçek, hepsi çıktı gitti akıldan.

17 Mayıs 16

Ahmet Yüksel Şanlı er